

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 998/2003 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 май 2003 година

относно ветеринарномедицинските изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, и относно изменение на Директива 92/65/ЕИО на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 и член 152, параграф 4, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

след консултация с Комитета на регионите,

като действа съгласно процедурата, установена в член 251 от Договора³, в светлината на съвместния проект, одобрен от Помирителен комитет на 18 февруари 2003 г.;

като има предвид, че:

(1) Необходима е хармонизация на ветеринарномедицинските изисквания за движение с нетърговска цел на домашни любимци между държавите-членки и от трети страни, и само мерки, приети на общностно ниво, могат да помогнат за постигане на тази цел.

(2) Настоящият регламент засяга движението на живи животни, обхванато в приложение I към Договора. Някои от неговите разпоредби, и по-специално тези, които се отнасят до бяса, имат за своя пряка цел защитата на общественото здраве, докато други засягат само здравето на животните. Следователно, член 37 и член 152, параграф 4, буква б) от Договора са подходящата законова база.

(3) През последните 10 години, ситуацията относно бяса се подобри забележително в цялата Общност, следвайки прилагането на програмите за орална ваксинация на лисици в райони, засегнати от епидемия на буен бяс, която се разпространи из цяла североизточна Европа от 1960 г.

¹ ОВ С 29 Е, 30.1.2001 г., стр. 239 и ОВ С 270 Е, 25.9.2001 г., стр. 109.

² ОВ С 116, 20.4.2001 г., стр. 54.

³ Становище на Европейския парламент от 3 май 2001 г. (ОВ С 27 Е, 31.1.2002 г., стр. 55), Обща позиция на Съвета от 27 юни 2002 г. (ОВ С 275 Е, 12.11.2002 г., стр. 42) и Решение на Европейския парламент от 22 октомври 2002 г. (още не е публикувано в Официален вестник).
Решение на Европейския парламент от 10 април 2003 г. и Решение на Съвета от 25 април 2003 г.

(4) Това подобрене накара Обединеното кралство и Швеция да изоставят системата на шестмесечна карантина, която прилагаша от десетилетия, в полза на алтернативна, по-малко рестриктивна система, която осигурява еквивалентно ниво на безопасност. Следователно, на общностно ниво трябва да се изготви разпоредба за прилагане на специална система за движение на домашни любимци към държавите-членки за преходен период от пет години и за Комисията, в светлината на добития опит и научно становище от Европейския орган за безопасност на храните, който своевременно да представи доклад с подходящи предложения. Необходима е също разпоредба за бърза процедура за решаване на временно удължаване на горния преходен режим, особено ако научната оценка на добития опит изисква да се удължи времето, което вече е установено.

(5) Случаите на бяс, наблюдавани при домашни месоядни любимци в Общността днес, засягат главно животни, които произхождат от трети страни, където градският тип бяс е ендемичен. Следователно, ветеринарномедицинските изисквания, главно прилагани досега от държавите-членки относно домашни месоядни любимци, внесени от такива трети страни, трябва съответно да станат по-строги.

(6) Дерогации могат да се предвидят, че за движение от трети страни, които принадлежат, от ветеринарномедицинска гледна точка, към същия географски район, както и Общността.

(7) Член 299, параграф 6, буква в) от Договора и Регламент (ЕИО) № 706/73 на Съвета от 12 март 1973 г. относно нормативната уредба на Общността, приложима за Англо-нормандските острови и остров Ман в областта на търговията със земеделски продукти¹², предвиждат ветеринарното законодателство на Общността да се прилага за Англо-нормандските острови и остров Ман, които за целите на настоящия Регламент ще бъдат считани като част от Обединеното кралство.

(8) Необходимо е също да се установи законова рамка за ветеринарномедицинските изисквания, приложими при движение с нетърговска цел на животински видове, незасегнати от бяс или без никаква епидемиологична значимост по отношение на бяса и във връзка с други болести, които засягат видовете животни, посочени в приложение I.

(9) Уместно е настоящият Регламент да се прилага, без да накърнява разпоредбите на Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета от 9 декември 1996 относно защитата на видове от дивата флора и фауна чрез регулиране на търговията в това отношение³.

(10) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент се приемат съгласно Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно

¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

² ОВ L 68, 15.3.1973 г., стр. 1. Регламент изменен и допълнен от Регламент (ЕИО) № 1174/86 (ОВ L 107, 24.4.1986 г., стр.1).

³ ОВ L 61, 3.3.1997 г., стр.1. Регламент изменен и допълнен от Регламент на Комисията (ЕО) № 2476/2001 (ОВ L 334, 18.12.2001 г., стр.3.)

установяването на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹.

(11) Съществуващите ветеринарномедицински изисквания на Общността, и по-специално Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за търговия и внос в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарномедицински изисквания, установени в специфични правила на Общността съгласно приложение А, част I към Директива 90/425/ЕИО², обикновено се прилагат само при търговия. За да се избегнат движения с търговска цел, които чрез измама се прикриват като движения с нетърговска цел на домашни любимци по смисъла на настоящия регламент, трябва да бъдат изменени разпоредбите на Директива 92/65/ЕИО за движението на животни от видовете, посочени в приложение I, части А и Б, за да гарантират тяхното придържане към разпоредбите на настоящия регламент. Със същата цел, трябва да се изготви и разпоредба относно възможността за посочване на максимален брой животни, които могат да бъдат предмет на движение по смисъла на настоящия регламент, която разпоредба да се подчинява на правилата, регулиращи търговията.

(12) Мерките, предвидени в настоящия регламент, целят да гарантират достатъчно ниво на безопасност относно здравните рискове. Те не представляват неоправдани пречки за движенията, които обхващат нейната конкретната област на приложение, защото са базирани на заключения на групи експерти, информирани по темата и по-специално, по доклад на Научния ветеринарен комитет, публикуван на 16 септември 1997 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Настоящият регламент установява ветеринарномедицинските изисквания, приложими при движение на домашни любимци с нетърговска цел и правилата, прилагани при проверки при такова движение.

Член 2

Настоящият регламент се прилага за движение между държавите-членки или от трети страни на домашни любимци от видовете, посочени в приложение I.

Той се прилага без да накърнява разпоредбите на Регламент (ЕО) № 338/97.

² ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр.54. Директива, последно изменена и допълнена от Регламент (ЕО) № 1282/2002 на Комисията (ОВ L 187, 16.7.2002 г., стр.3.)

Разпоредби, основани на съображения, различни от онези, които се отнасят до ветеринарномедицинските изисквания и предвидени да ограничат движението на определени видове или породи домашни любимци, не са засегнати от настоящия регламент.

Член 3

За целите на настоящия регламент:

а) „домашни любимци” означава животни от видовете, посочени в приложение I, които се придружават от техните собственици или от физическо лице, отговорно за такива животни като представител на собственика по време на тяхното движение, и които не са предназначени за продажба или прехвърляне на друг собственик,

б) ”паспорт” означава всеки документ, който позволява домашния любимец да бъде ясно идентифициран, и който включва точките, които позволяват проверка на неговия статус съгласно настоящия регламент, и който се изготвя съгласно втора алинея от член 17;

в) ”движение” означава всяко движение на домашен любимец между държавите-членки или неговото влизане или повторно влизане на територията на Общността от трета страна.

Член 4

1. По време на осемгодишен преходен период, който започва от влизането в сила на настоящия регламент, животни от видовете, посочени в части А и Б на приложение I, се считат за идентифицирани, когато носят:

а) ясно четлива татуировка; или

б) електронна идентификационна система (импулсен приемопредавател)

В случая посочен в буква б) на предходния параграф, когато импулсния приемо-предавател не съответства на стандарт по ISO 11784 или приложение А към стандарт по ISO 11785, собственикът на домашния любимец или физическото лице, отговорно от името на собственика, трябва да предоставят средствата за разчитане на импулсния приемо-предавател по време на всяка инспекция.

2. Каквато и форма да има идентификационната система за животни, трябва да се изготви и разпоредба за посочване на подробностите относно името и адреса на собственика на животното.

3. Държавите-членки, които изискват животни, които влизат на тяхна територия, когато не е под карантина, да бъдат идентифицирани съгласно буква б) от първа алинея от параграф 1, могат да продължат да го правят и през преходния период.

4. След изтичане на преходния период, като средство за идентификация на животните се приема само метода съгласно буква б) от първа алинея от параграф 1.

ГЛАВА II

Разпоредби относно движенията между държави-членки

Член 5

1. При движение на домашни животни от видовете, посочени в части А и Б на приложение I трябва, без да накърняват разпоредбите на член 6:

а) да са идентифицирани съгласно член 4,

и

б) да бъдат придружени от паспорт, издаден от ветеринар, оправомощен от компетентния орган, който удостоверява ваксинация или, в краен случай, реваксинация срещу бяс, съгласно препоръките на лабораторията-производител, направена на въпросното животно с инактивна ваксина от поне една антигенна единица на доза (норма на СЗО).

2. Държавите-членки могат да разрешат движението на животните, посочени в части А и Б на приложение I, които са на възраст под три месеца и са неваксинирани, ако са придружени с паспорт и са обитавали мястото на раждането си, без да са имали контакт с диви животни, които може да са били изложени на зараза, или се придружават от техните майки, от които още са зависими.

Член 6

1. За преходния период от пет години, който започва от датата на влизане в сила на настоящия регламент, влизането на домашни любимци, посочени в част А на приложение I, на територията на Ирландия, Швеция и Обединеното кралство, е предмет на следните изисквания:

- да са идентифицирани съгласно буква б) от първа алинея от член 4, параграф 1, освен ако държавата-членка по местоназначение също признава идентификация съгласно буква а) от първа алинея от член 4, параграф 1,

и

- да са придружавани от паспорт, издаден от ветеринар, оправомощен от компетентния орган, който удостоверява, освен условията, установени в член 5, параграф 1, буква б), неутрализиращо титруване на антитела, най-малко равно на 0,5 IU/ml, извършено върху проба в одобрена лаборатория в рамките на периодите, установени в действащите национални правила към датата, посочена в член 25, алинея втора.

Това титруване на антитела не трябва да се повтаря върху животно, което след това титруване е било редовно реваксинирано на интервалите, установени в член 5, параграф 1 без прекъсване в протокол за ваксиниране, който се изисква от лабораторията-производител.

Държавата-членка по местоназначение може да освободи домашни любимци, придвижвани между тези три държави-членки, от изискванията за ваксинация и титруване на антитела, предвидени в алинея първа от настоящия параграф, съгласно действащите национални правила към датата, посочена във втори параграф от член 25.

2. Освен когато компетентният орган разрешава дерогация при специфични случаи, животни на по-малко от три месеца от видовете, посочени в част А на приложение I, не могат да се придвижват, преди да са навършили необходимата възраст за ваксинация и, когато е предвидено в правилата, преди да са преминали тест за определяне титруване на антитела.

3. Преходният период, посочен в параграф 1, може да се удължи от Европейския парламент и Съвета, на основание на предложение на Комисията съгласно Договора.

Член 7

Движение между държави-членки или от територия, посочена в раздел 2 на част Б на приложение II, на животни от видовете, посочени в част В на приложение I, не е предмет на никакви изисквания относно бяс. Ако е необходимо, могат да се изготвят специфични изисквания, включително евентуално ограничаване на броя на животните и образец на сертификат, който да ги придружава, в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2, относно други болести.

ГЛАВА III

Условия относно движения от трети страни

Член 8

1. По време на движението, домашни любимци от видовете, посочени в части А и Б на приложение I трябва:

а) когато идват от трета страна, посочена в раздел 2 на част Б и в част В на приложение II, и влизат:

(i) в една от държавите-членки, посочени в раздел 1 на част Б на приложение II, да отговарят на изискванията на чл. 5, параграф 1;

(ii) в една от държавите-членки, посочени в част А на приложение II, или директно или след транзит през една от териториите, посочени в част Б, отговарят на изискванията на член 6;

б) когато идват от друга трета страна и влизат:

(i) в една от държавите-членки, посочени в раздел 1 на част Б на приложение II:

- да бъдат идентифицирани чрез идентификационната система, определена в член 4,
-
- и
- да са преминали:
- ваксинация против бяс съгласно изискванията на член 5,
- и
- неутрализиращо титруване на антитела, най-малко равно на 0,5 IU/ml, извършено върху проба, взета от оправомощен ветеринар най-малко 30 дни след ваксинацията и три месеца преди придвижването.
-

Титруването на антитела няма нужда да се подновява при домашен любимец, който е бил реваксиниран на интервалите, посочени в член 5, параграф 1.

Този тримесечен период не се прилага при повторно влизане на домашен любимец, чийто паспорт удостоверява, че титруването е било извършено, с положителен резултат, преди животното да е напуснало територията на Общността;

(ii) в една от държавите-членки, посочени в част А на приложение II, независимо веднага или след транзит през една от териториите, посочени в част Б на приложение II, да бъдат поставени под карантина, освен ако не са приведени в съответствие с изискванията на член 6 след тяхното влизане в Общността.

2. Домашните любимци трябва да бъдат придружени от сертификат, издаден от официален ветеринар или, при повторно влизане, от паспорт удостоверяващ съответствие с разпоредбите на параграф 1.

3. Въпреки горните разпоредби:

а) домашни любимци от териториите, посочени в раздел 2 на част Б на приложение II, за които е установено, съгласно процедурата по член 24, параграф 2, че такива територии прилагат правила, еквивалентни най-малко на тези в Общността, както е предвидено в настоящата глава, са предмет на правилата, установени в глава II;

б) движението на домашни любимци между, респективно, Сан Марино, Ватикана и Италия, Монако и Франция, Андора и Франция или Испания, и Норвегия и Швеция, може да продължи съгласно условията, установени в действащите национални правила към датата установена във втори параграф от член 25;

в) в съответствие с процедурата по член 24, параграф 2 и съгласно условия, които предстои да бъдат определени, влизането на неваксинирани домашни любимци на по-малко от три месеца от видовете, посочени в част А на приложение I от трети страни, посочени в части Б и В на приложение II, може да бъде разрешено, когато ситуацията относно бяс в засегнатата страна го гарантира.

4. Режимът за прилагане на настоящия член, и по-специално образца на сертификат, се приемат съгласно процедурата, определена в член 24, параграф 2.

Член 9

Условията, приложими при движението на животни от видовете, посочени в част В на приложение I, от трети страни, и образца на сертификат, който трябва да ги придружава, са установени в съответствие с процедурата по член 24, параграф 2.

Член 10

Списъкът с трети страни, включен в част В на приложение II се съставя преди датата, предвидена във втори параграф от член 25 и в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2. За да бъде включена в този списък, трета страна трябва първо да докаже своя статус относно бяса, както и че:

- а) уведомлението на органите при съмнение за бяс е задължително;
- б) има ефикасна система за мониторинг от най-малко две години;
- в) структурата и организацията на нейните ветеринарни служби са достатъчни, за да гарантират валидността на сертификатите;
- г) са приложени всички регулаторни мерки за защита и контрол на бяса, включително правилата за внос;
- д) има действащи разпоредби за продажбата на ваксини срещу бяс (списък с оторизирани ваксини и лаборатории).

Член 11

Държавите-членки предоставят на обществото разбираема и лесно достъпна информация относно здравно-санитарните изисквания, които се прилагат при движение с нетърговска цел на домашни любимци на територията на Общността и условията, при които животните могат да влизат еднократно или повторно на

такава територия. Те също така гарантират, че персоналът във входните точки е напълно информиран за тези правила и е в състояние да ги прилага.

Член 12

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че домашните любимци, въведени на територията на Общността от трета страна, различна от страните, посочени в раздел 2 на част Б на приложение II, са предмет на:

- а) проверка на документите и идентичността от компетентните органи в пътническите точки на влизане в територията на Общността, при пет или по-малко на брой домашни любимци;
- б) изискванията и проверките, определени в Директива 92/65/ЕИО, при повече от пет животни.

Държавите-членки посочват органите, отговорни за такива проверки и незабавно информират Комисията за това.

Член 13

Всяка държава-членка изготвя списък с точки на влизане съгласно член 12 и го предава на другите държави-членки и на Комисията.

Член 14

По време на всяко движение, собственикът на домашния любимец или физическото лице, отговорно от името на собственика, трябва да могат да представят, на отговорните за проверките органи, паспорт или сертификат съгласно член 8, параграф 2, който удостоверява, че животното отговаря на изискванията установени за такова движение.

По-специално, в случая посочен в буква б) от член 4, параграф 1, при който импулсният приемо-предавател не отговаря на стандарт по ISO 11784 или приложение А към стандарт по ISO 11785, собственикът или физическото лице, отговорно за домашния любимец, трябва да представят средствата, необходими за разчитане на импулския приемо-предавател по време на всяка една инспекция.

Когато такива проверки установят, че животното не отговаря на изискванията, установени в настоящия регламент, компетентните органи решават, след консултация с официалния ветеринар:

- а) да върнат животното в страната по произход;

б) да изолират животното под официален контрол за времето, необходимо да отговори на здравните изисквания, за сметка на собственика или физическото лице, отговорно за него;
или

в) в краен случай, да подложат животното на евтаназия, без финансова компенсация, когато не се предвижда връщане или поставяне на животното под карантина.

Държавите-членки гарантират, че животните, на които е отказано разрешение за влизане на територията на Общността, са приютени под официален контрол, докато изчакат връщането в тяхната страна по произход или каквото и да е друго административно решение.

ГЛАВА IV

Общи и заключителни разпоредби

Член 15

Когато изискванията, приложими за движение, предвиждат титруване на антитела за бяс, пробата трябва да се вземе от официален ветеринар и теста да се извърши в лаборатория, одобрена съгласно Решение 2000/258/ЕО на Съвета от 20 март 2000 г., която посочва определена организация, отговорна за установяване на критериите, необходими за стандартизиране на серологичните тестове за мониторинг на ефикасността на ваксини срещу бяс¹.

Член 16

За преходен период от пет години, който започва от датата на влизане в сила на настоящия регламент, онези държави-членки, които имат специални правила за контрол върху ехинококоза и кърлежи към датата, на която настоящия регламент влиза в сила, може да направят влизането на домашни любимци на тяхната територия предмет на спазване на горните разпоредби.

За тази цел те изпращат на Комисията доклад за тяхната ситуация във връзка с въпросната болест, като излагат необходимостта от допълнителни гаранции за предпазване от риска от постъпването тази болест.

Комисията информира държавите-членки в рамките на Комитета, предвиден в член 24, за тези допълнителни гаранции.

Член 17

¹ ОВ L 79, 30.3.2000 г., стр. 40.

За движение на животни от видовете, посочени в части А и Б на приложение I, може да се установят изисквания от техническо естество, различни от онези, определени в настоящия регламент, в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2.

Образците на паспорти, които трябва да придружават животните от видовете, посочени в части А и Б на приложение I, които са придвижвани, се изготвят в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2.

Член 18

Прилагат се предпазните мерки, предвидени в Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за ветеринарните и зоотехническите проверки, прилагани във вътрешнообщностния обмен с някои живи животни и продукти с оглед изграждането на вътрешния пазар¹ и Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, внасяни в Общността от трети страни и относно изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО².

По-специално, по молба на държава-членка или по инициатива на Комисията, когато ситуацията с бяса се гарантира от държава-членка или от трета страна, може да се вземе решение съгласно процедурата определена в член 24, параграф 3, животните от видовете, посочени в части А и Б на приложение I, които произхождат от тази територия, трябва да отговорят на условията съгласно член 8, параграф 1, буква б).

Член 19

Част В на приложение I и части Б и В на приложение II могат да бъдат изменени в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2, с цел да отчитат развитието в ситуацията на територията на Общността или в трети страни относно болести, които засягат видовете животни, обхванати от настоящия регламент, и по-специално бяс, и ако е необходимо, за целите на настоящия регламент, ограничение на броя на животните, които могат да се придвижват.

Член 20

Всяка изпълнителна мярка от техническо естество се приема в съответствие с процедурата съгласно член 24, параграф 2.

Член 21

¹ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива последно изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49.)

² ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива последно изменена от Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1.)

Всички преходни изпълнителни мерки могат да се приемат в съответствие с процедурата установена в член 24, параграф 2, за да позволят смяната на действащия режим с този, установен от настоящия регламент.

Член 22

Директива 92/65/ЕИО се изменя и допълва, както следва:

1. в член 10:

а) в параграф 1 думата „порове” се заличава;

б) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. За да бъдат предмет на търговия, кучетата, котките и порове трябва да отговарят на изискванията посочени в членове 5 и 16 от Регламент (ЕО) № 998/2003 на Европейския парламент и Съвета от 26 май 2003 г. относно ветеринарномедицинските изисквания, които са приложими при движение с нетърговска цел на домашни любимци, и относно изменение на Директива 92/65/ЕИО на Съвета (*).

Сертификатът, който придружава животните, трябва също така да потвърждава, че 24 часа преди експедицията на животните е извършен клиничен преглед от ветеринар, оправомощен от компетентната власт, който показва, че животните са в добро здраве и са в състояние да понесат пренасянето им до тяхното местоназначение.

3. Чрез дерогация от параграф 2, когато търговията е предназначена за Ирландия, Обединеното кралство или Швеция, кучетата, котките и поровете са предмет на условията, изложени в членове 6 и 16 на Регламент (ЕО) № 998/2003.

Сертификатът, който придружава животните, трябва да потвърждава също така, че 24 часа преди експедицията на животните е извършен клиничен преглед от ветеринар, оправомощен от компетентния орган, който преглед показва, че животните са в добро здраве и в състояние да понесат пренасянето им до тяхното местоназначение.

(*) ОВ L146, 13.6.2003 г., стр. 1”

в) в параграф 4 след „месоядни животни” се добавя следното:

”с изключение на видовете посочени в параграфи 2 и 3”;

г) параграф 8 се заличава.

2. към член 16 се добавят следните алинеи:

„По отношение на кучета, котки и порове, условията за внос трябва да бъдат поне еквивалентни на тези от глава III на Регламент (ЕО) № 998/2003.

Сертификатът, който придружава животните, трябва също така да потвърждава, че 24 часа преди експедицията на животните е извършен клиничен преглед от ветеринар, оправомощен от компетентния орган, който преглед показва, че животните са в добро здраве и в състояние да понесат пренасянето им до тяхното местоназначение.”

Член 23

Преди 1 февруари 2007 г. Комисията, след приемане на становището на Европейския орган за безопасност на храните относно необходимостта от поддържане на серологичния тест, предоставя на Европейския парламент и Съвета доклад, основан на полученият опит и оценка на риска, заедно с подходящите предложения за определяне на режима, който да влезе в сила от 1 януари 2008 г. по отношение на членове 6, 8 и 16.

Член 24

1. Комисията се подпомага от Комитета.
2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се спазват разпоредбите на член 8 от него.

Периодът предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е три месеца.

3. При позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се зачитат разпоредбите на член 8 от него.

Периодът предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО е петнадесет дни.

4. Комитетът приема свой вътрешен процедурен правилник.

Член 25

Настоящият регламент влиза в сила на 20-ия ден след неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 3 юли 2004 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 26 май 2003 година.

За Европейския парламент
Председател
P. COX

За Съвета
Председател
G. DRYG

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВИДОВЕ ЖИВОТНИ

ЧАСТ А

Кучета
Котки

ЧАСТ Б

Порове

ЧАСТ В

Безгръбначни (с изключение на пчели и ракообразни), декоративни тропически рибки, земноводни, влечуги.

Птици: всички видове (с изключение на домашни птици, посочени в Директиви 90/539/ЕИО¹ и 92/65/ЕИО на Съвета)

Бозайници: гризачи и домашни зайци.

¹ Директива 90/539/ЕИО на Съвета от 15 октомври 1990 г. относно ветеринарномедицинските изисквания, които регулират вътрешнообщностния обмен и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 303, 31.10.1990 г., стр.6.). Директива, последно изменена с Решение 2001/867/ЕО на Комисията (ОВ L 323, 7.12.2001 г., стр.29).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Списък на страни и територии

ЧАСТ А

Швеция
Ирландия
Обединеното кралство

ЧАСТ Б

Раздел 1

Държави-членки, освен посочените в част А

Раздел 2

Андора
Исландия
Лихтенщайн
Монако
Норвегия
Сан Марино
Швейцария
Ватикана

ЧАСТ В

Списък с трети страни или части от територии е предвиден в член 10.